

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 85/2022
02.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јован Вукчевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарства унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 600/21 од 01.07.2021. године, у седници већа од 02.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 600/21 од 01.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3634/18 од 04.11.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана је тужена да тужиоцу, на име накнаде штете у виду разлике у висини између исплаћене посебне пензије и зараде коју би тужилац остваривао у периоду од 01.12.2015. године до 30.04.201. године, исплати укупан износ од 351.893,92 динара, у појединачно опредељеним месечним износима са законском затезном каматом, почев од датума доспећа до исплате, ближе означене у садржају тог става. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 91.179,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 600/21 од 01.07.2021. године одбијена је жалба тужене, потврђена првостепена пресуда и одбијен захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против наведене другостепене пресуде тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбе члана 404. ЗПП.

По члану 404. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене

пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а о дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији тужене јер у конкретном случају нема потребе да се размотре правна питања од општег интереса, нити правна питања у интересу равноправности грађана. Није потребно ново тумачење права, нити уједначавање судске праксе јер се ревизијом ни не указује на постојање супротне праксе у истоврсним чињеничноправним ситуацијама.

Са изнетих разлога на основу члана 404. става 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу један изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредба чл. 403. ст. 3. ЗПП прописује да ревизија у имовинскоправним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 30.11.2018. године, а побијана другостепена пресуда је донета 01.07.2022. године. Ревизија тужене изјављена је 23.09.2021. године. Вредност предмета спора побијаног дела износи 351.893,92 динара.

Како је вредност предмета спора побијаног дела испод законом прописаног цензуса, ревизија тужене није дозвољена.

Из наведених разлога на основу члана 413. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић